

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 4T/166/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8709010669
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Hric
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8709010669.7

Uznesenie

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Vladimír Hric, v trestnej veci proti obžalovanému L. U., nar. XX.XX.XXXX W. Q., bytom Q., W. XX/X, stíhaného pre prečin neoprávneného zásahu do práva k bytu, domu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, dňa 14. júna 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 290 ods. 1 Trestného poriadku, § 281 ods. 1 Trestného poriadku a § 9 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku z a s t a v u j e trestné stíhanie obžalovaného L. U. pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že od 08.01.2008 až do oznámenia uznesenia o vznesení obvinenia dňa 04.04.2009 neoprávnene užíval rodinný dom súpisné číslo XX na W. Č.. X v Q., postavený na parcele č. XXXX a to tak, že sa v ňom zdržiaval bez súhlasu a proti vôli vlastníkov rodinného domu F. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., S. XXXX/XX a X. M., R.. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., Ú.-J. XXXX/XX, zapísanými v liste vlastníctva č. XXXX na základe rozsudku Okresného súdu v Poprade č. 11C/1237/90-454 zo dňa 29. 09.1999, ktorý nadobudol právoplatnosť v 6. výroku dňa 24. 11. 1999 a v 1. a 5. výroku dňa 28.11.2000 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. 3Co/91/00-477 zo dňa 07.09.2000 a ktorý zrušil podielové spoluvlastníctvo obžalovaného L. U. a poškodených F. U. a X. M. k rodinnému domu a spoluvlastnícky podiel obžalovaného L. U. zapísaný v časti B pod č. 1 na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. Q., katastra nehnuteľnosti v 1/3 k celku prikázal v pomere po 1 k celku do vlastníctva poškodených F. U. a X. M.,

pričom toto konanie bolo právne kvalifikované ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. b/ Trestného zákona,

p r e t o ž e

tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

o d ô v o d n e n i e :

Obžaloba bola na tunajší súd podaná dňa 24. 11.2009 pre skutok uvedený vo výroku. Podmienky pre vydanie trestného rozkazu boli síce splnené, ale trestný rozkaz nebol vydaný, pretože tomuto konaniu predchádzalo iné konanie č. 2T/21/2009 proti obžalovanému pre taký istý skutok a taký istý trestný čin, ktorý mal spáchať vo vzťahu k tým istým poškodeným v období od 31.05.2006 do 07.01.2008. Vo veci, ktorá predchádzala tomuto konaniu bolo vydané uznesenie, ktorým podľa § 341 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku s použitím § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku bolo trestné stíhanie pre predmetný skutok zastavené, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. V odvolacom konaní č. 2To/35/2009 dňa 09.06.2009 bolo uvedené uznesenie prvostupňového súdu zrušené v celom rozsahu. Na základe uznesenia odvolacieho súdu boli vykonávané úkony na hlavnom pojednávaní vo veci, ktorá predchádzala. Rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým bola uznaná vina obžalovaného, bolo na základe odvolania obžalovaného zrušené odvolacím súdom a tak prvostupňový súd v zmysle uvedeného rozhodnutia pristúpil k vykonávaniu znaleckého dokazovania

za účelom posúdenia aktuálneho zdravotného stavu z psychického hľadiska a zisťovania schopnosti správne vnímať, zapamätať si prežité udalosti, resp. tieto reprodukovať a taktiež či zdravotný stav obžalovaného nie je v takej miere zhoršený a či je schopný chápať zmysel trestného stíhania.

Po vykonaní dôkazov a zabezpečení lekárskeho správ i znaleckého posudku bolo uznesením zo dňa 29. novembra 2018 uvedené trestné stíhanie zastavené v zmysle § 290 ods. 1, 281 ods. 1 a § 9 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku. Sťažnosť, ktorá bola podaná prokurátorom proti uvedenému uzneseniu bola v odvolacom konaní Krajského súdu Prešov č. 6To/6/2019 dňa 13. marca 2019 zamietnutá.

Keďže išlo o dve rovnaké trestné veci týkajúce sa toho istého obžalovaného a skutky na seba časovo nadväzovali a vzťahovali sa k tým istým poškodeným, tak súd pribral v tejto trestnej veci č. 4T/166/2009 znalcov z odvetvia psychiatrie, ktorí vypracovali znalecký posudok na obžalovaného. Zo záverov znalcov vyplýva, že obžalovaný netrpí duševnou chorobou v zmysle psychózy a jedná sa o osobnosť premorbidne simplexnú, organicky deteriorovanú s ľahkou kognitívnou poruchou, ktorá sa prejavuje miernym deficitom pamäťových a rozumových funkcií, na čom sa spolupodieľa prirodzený proces starnutia, vek, celková ateroskleróza a nedosahuje hĺbku demencie. V čase spáchania trestného činu obžalovaný netrpel duševnou chorobou, rozpoznávací a ovládacia schopnosť boli zachované, schopnosť vnímať, zapamätať si prežité udalosti a tieto reprodukovať môže byť mierne znížená, pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný a znalci konštatujú, že v priebehu trestného konania došlo u obžalovaného k zmene zdravotného stavu vplyvom reaktívnej zložky a sociálnej frustrácie sa postupne prehĺbovala depresívna symptomatológia. Procesom starnutia a celkovej aterosklerózy sa prejavila kognitívna porucha, ktorá perzistuje a postupom času môže prejsť až do demencie. Osobnosť obžalovaného sa organicky zmenila.

Nasledujúce predvolávaní obžalovaného na hlavné pojednávanie boli neúčinné, obžalovaný zásielky nepreberal a na verejnosti sa nezdržoval.

Z nasledujúcich lekárskeho správ z psychiatrickej ambulancie bolo zistené, že obžalovaný nie je spôsobilý zúčastňovať sa súdnych pojednávaní a ani preberania úradných dokladov. Pre výrazné zhoršenie psychického stavu lekár neodporučil osobnú účasť obžalovaného na pojednávaníach a ani pri preberaní úradných dokladov. Toto bolo dôvodom pre prerušenie trestného stíhania dňa 10. marca 2014.

Priebežne zabezpečované lekárske správy o psychickom stave obžalovaného svedčili v neprospech zdravotného stavu, ktorý sa nezlepšil, u obžalovaného ide o chronicky paranoidnú osobnosť, stav je ťažko liečiteľný a tak lekár nedporučil účasť na súdnych pojednávaníach a ani preberanie zásielok obžalovaným.

S odstupom času súd pribral ďalšieho znalca na vypracovanie znaleckého posudku obžalovaného a posúdenia schopnosti zúčastniť sa úkonov trestného konania. Znalec MUDr. V. Z. v záveroch uviedol, že obžalovaný trpí vážnou duševnou poruchou (duševnou chorobou) v dôsledku čoho nie je schopný zúčastniť sa trestného konania a potrebných procesných úkonov a nie je možné očakávať zlepšenie jeho zdravotného stavu a naopak je možné predpokladať ďalšie zhoršovanie zdravotného stavu. Uvedené závery sú obsiahnuté v znaleckom posudku zo dňa 21.01.2018.

Priebežné lekárske správy z psychiatrickej ambulancie potvrdzujú, že stav obžalovaného je dlhodobý zhoršený. Psychický stav u obžalovaného sa naďalej zhoršuje, je nevyliciteľný a po psychickej stránke obžalovaný nie je schopný chápať zmysel a význam súdneho konania, vyjadrovať sa a zúčastňovať sa úkonov vo veci.

Podľa § 290 ods. 1 Trestného poriadku ak vyjde najavo mimo hlavného pojednávaníach niektorá z okolností odôvodňujúcich zastavenie trestného stíhania podľa § 281 ods. 1 alebo ods. 2 alebo prerušenie trestného stíhania podľa § 283 Trestného poriadku, súd trestné stíhanie zastaví alebo preruší.

Podľa § 281 ods. 1 Trestného poriadku súd zastaví trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 9 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 9 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva. V zmysle

č. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti toho ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Podľa č. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných hodnôt, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Súd poukazuje na uznesenie č. I. ÚS 236/2011-13 zo dňa 16.06.2011, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky k problematike neprimeranosti dĺžky trestného konania ako zásahu do základných ľudských práv, zabezpečených článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, okrem iného uviedol, že s poukazom na ďalšie medzinárodné predpisy i rozhodnutia vyplýva, že ochrana práva na primeranú dĺžku konania zabezpečená článkom 48 ods. 2 Ústavy a článkom 6 ods. 1 Dohovoru a kompenzácia za ich porušenie môže byť dosiahnutá prostriedkami, ktoré sú vlastné trestnému právu, pokiaľ sú jeho normy vykladané ústavne konformným spôsobom.

V nadväznosti na vyššie uvedené je potrebné poukázať na to, že skutok, pre ktorý je obžalovaný v tomto konaní stíhaný, bol spáchaný ešte v rokoch 2008 - 2009 a po jeho spáchaní došlo k vzneseniu obvinenia, od ktorého uplynula doba 10 rokov, počas ktorej nedošlo k právoplatnému rozhodnutiu v tejto trestnej veci, pričom nebolo preukázané, že obžalovaný zavinil tieto prieťahy a vzhľadom na jeho vek, ale najmä na jeho zdravotný stav, ktorý sa z psychického pohľadu zhoršuje, nie je schopný zúčastniť sa trestného konania a úkonov, nie je možné očakávať jeho zlepšenie a naopak, znalci aj ošetrojúci lekár konštatovali zhoršenie zdravotného stavu a preto je na mieste rozhodnutie uvedené vo výroku.

Príčiny neskončenia v tejto trestnej veci v primeranej lehote nie sú zavinené obžalovaným, ale ani konajúcim súdom, pretože pripravované vykonanie úkonov bolo zmarené tým, že obžalovaný nebol schopný sa zúčastniť úkonov a ani preberať písomností v tejto trestnej veci.

Súd poukazuje na to, že od doby spáchania skutku a najmä podania obžaloby nebolo možné objektívne pristúpiť k rozhodnutiu vo veci, nebolo možné vykonávať úkony bez účasti obžalovaného, pretože by došlo k porušeniu jeho práv a z týchto objektívnych príčin došlo aj k stavu, kedy vec nebola v primeranej lehote rozhodnutá a nie je možné očakávať rozhodnutie vo veci vzhľadom na zhoršujúci sa zdravotný stav obžalovaného, preto súd považuje za vhodnú kompenzáciu porušenia jeho práv použitím prostriedkov trestného práva a to zastavením trestného stíhania, nakoľko prerušenie trestného stíhania nebolo účinné.

Rozhodnutím neboli dotknuté práva poškodených, keďže poškodení si uplatňovali svoje práva v iných konaniach.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môžu prokurátor a poškodení podať sťažnosť do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu v Poprade, na Krajský súd v Prešove. Sťažnosť má odkladný účinok.